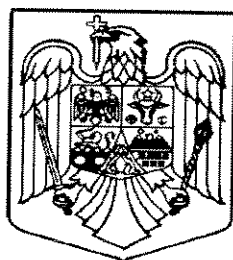

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 187

din 26 februarie 2013

Analizând proiectul Ordinului Ministrului Administrației și Internelor privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delict, transmis spre avizare de către Ministerul Justiției;

În temeiul dispozițiilor art. 27 alin. (3) și art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. - Avizează favorabil proiectul Ordinului Ministrului Administrației și Internelor privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delict, cu observațiile și propunerile menționate în Anexa la prezenta hotărâre.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01
Web: www.csm1909.ro

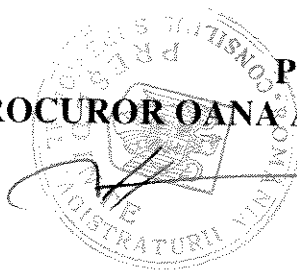

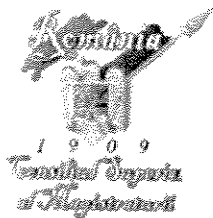
*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Art. 2. - Hotărârea se comunică Ministerului Justiției.

Data în București, la 26 februarie 2013

**PREȘEDINTE,
PROCUROR OANA ANDREA SCHMIDT-HĂINEALĂ**

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de
26 februarie 2013

A V I Z

**referitor la proiectul Ordinului Ministrului Administrației și Internelor privind
organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delict**

În urma examinării proiectului Ordinului Ministrului Administrației și Internelor privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delict, transmis spre avizare de Ministerul Justiției, cu adresa nr. 115.267/2012

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

În baza Hotărârii nr. 187 din 26 februarie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

Avizează favorabil proiectul Ordinului Ministrului Administrației și Internelor privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delict, **cu următoarele observații și propuneri:**

1. Articolul 8 din proiectul de ordin conține dispoziții neclare cu privire la organul judiciar căruia îi revine competența de a dispune restituirea bunurilor indisponibilizate în cazul în care acestea nu sunt utile cauzei. Astfel, potrivit prevederilor art. 8 din proiectul de ordin „În cauzele penale în care s-au indisponibilizat bunuri la camera de corpuri delict, **organele de cercetare ale poliției judiciare fac propuneri** referitoare la bunurile indisponibilizate sau **le restituie** persoanelor îndreptățite în cazul în care acestea nu sunt utile cauzei, potrivit prevederilor legale în vigoare”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de
26 februarie 2013

[REDACTED] [REDACTED]
În codul de procedură penală măsura „restituirii” unor obiecte ridicate de organele
judiciare este reglementată în două articole, respectiv de art. 109 alin. (5) și art. 169 alin. (1).

În acest sens, potrivit dispozițiilor art. 109 alin. (5) [articol intitulat “Măsuri privind
obiectele ridicate”] „Obiectele ce servesc ca mijloc de probă, dacă nu sunt supuse confiscării,
pot fi restituite persoanei căreia îi aparțin, chiar înainte de soluționarea definitivă a
procesului, afară de cazul când prin această restituire s-ar putea stânjeni aflarea adevărului.
Organul de urmărire penală sau instanța de judecată pune în vedere persoanei căreia i-au fost
restituite obiectele, că este obligată să le păstreze până la soluționarea definitivă a cauzei”.

Potrivit dispozițiilor art. 169 alin. (1) Cod procedură penală [articol intitulat
“Restituirea lucrurilor”] „Dacă procurorul sau instanța de judecată constată că lucrurile
ridicate de la învinuit ori inculpat, sau de la orice persoană care le-a primit spre a le păstra,
sunt proprietatea persoanei vătămate ori au fost luate pe nedrept din posesia sau deținerea sa,
dispune restituirea acestor lucruri persoanei vătămate. Orice altă persoană care pretinde un
drept asupra lucrurilor ridicate poate cere, potrivit dispozițiilor art. 168, stabilirea acestui
drept și restituirea”, iar în conformitate cu prevederile alineatului (2) al aceluiași articol
„Restituirea lucrurilor ridicate are loc numai dacă prin aceasta nu se stingherește aflarea
adevărului și justa soluționare a cauzei și cu obligația pentru cel căruia îi sunt restituite să le
păstreze până la rămânerea definitivă a hotărârii”.

Rezultă că organul de poliție judiciară (organ de urmărire penală) poate dispune
restituirea obiectelor ridicate doar dacă este vorba despre bunurile prevăzute la art. 109 alin.
(1) Cod procedură penală.

Din dispozițiile art. 8 din proiectul de Ordin nu rezultă la care categorie de bunuri se
referă.

Soluția tehnică o reprezintă trimiterea la dispozițiile art. 109 alin. (1) din Codul de
procedură penală, în baza cărora organul de urmărire penală (categorie din care fac parte și
organele de cercetare ale poliției judiciare), poate dispune restituirea acestora persoanei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de
26 februarie 2013

[REDACTED] [REDACTED]
căreia îi aparțin, chiar înainte de soluționarea definitivă a procesului, afară de cazul când prin
această restituire s-ar putea stânjeni aflarea adevărului.

Observația în privința organului competent să dispună restituirea obiectelor ridicate cu
ocazia instrumentării unei cauze este valabilă și pentru dispozițiile art. 18 lit. e) din normele
specifice privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delictive în care se păstrează
armele și munițiile, care prevăd că „Scoaterea din camerele de corpuri delictive în care se
păstrează arme și muniții a armelor și munițiilor aflate spre păstrare se face numai în baza: e)
raportului polițistului care instrumentează cauza, aprobat de șeful unității/subunității de
poliție din care face parte, în cazul în care se impune măsura restituirii în timpul
instrumentării cauzei”.

2. O altă observație se referă la utilizarea în cuprinsul proiectului de act normativ a
noțiunii „bunuri indisponibilizate” și sfera de cuprindere a acesteia.

Astfel, sintagma „bunuri indisponibilizate” din cuprinsul dispozițiilor articolului
menționat nu este de natură a clarifica această situație, din contră, prin folosirea acesteia se
creează confuzie cu privire la categoriile de bunuri care se depun la camerele de corpuri
delictive.

Termenul „indisponibilizare” este asociat măsurilor asigurătorii, măsuri care se dispun
de procuror sau instanța de judecată. Astfel, potrivit art. 163 alin. (1) Cod procedură penală
„Măsurile asigurătorii se iau în cursul procesului penal de procuror sau de instanța de
judecată și constau în indisponibilizarea, prin instituirea unui sechestru, a bunurilor mobile și
imobile, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune, precum
și pentru garantarea executării pedepsei amenzii”.

Or, nu în toate cazurile, pentru depunerea la camera de corpuri delictive a bunurilor
ridicate cu ocazia cercetării la fața locului, efectuarea unei percheziții sau predarea unui bun
de către un participant la procesul penal este nevoie de un act de dispoziție în acest sens din
partea celor două organe judiciare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de
26 februarie 2013

Termenii cu care ar trebui să opereze textul legal sunt aceia de „bunuri depuse”, respectiv „bunuri ridicate”. În acest sens, și bunurile indisponibilizate sunt bunuri ridicate.

De altfel, aceștia sunt termenii folosiți în cuprinsul art. 1 alin. (2) din proiectul de ordin, care precizează care sunt bunurile care se depun la camerele de corpuri delict. Astfel, potrivit dispozițiilor menționate „în camerele de corpuri delict se depun spre păstrare, în condițiile prevăzute de prezentul ordin, bunurile care constituie mijloace materiale de probă, ridicate cu ocazia constatării sau cercetării unor infracțiuni, precum și alte categorii de bunuri ridicate potrivit legii de către personalul Ministerului Administrației și Internelor”.

Aceeași observație este valabilă și pentru formularea utilizată de textul art. 9 alin. (1) din proiectul în discuție, potrivit căruia „În vederea cunoașterii modului de soluționare a cauzelor penale, **în care au fost indisponibilizate bunuri**, precum și a contestațiilor introduse de unele persoane împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, gestionarii camerelor de corpuri delict sunt obligați să solicite în scris informațiile necesare de la unitățile de parchet și instanțele judecătorești”.

Dispozițiile „sau le restituie persoanelor îndreptățite în cazul în care acestea nu sunt utile cauzei” din cuprinsul art. 8 din proiectul de ordin, nu pot fi interpretate în sensul că s-ar referi la alte categorii de bunuri decât cele ridicate de organele judiciare în cadrul cercetărilor efectuate într-o cauză penală (obiectele pierdute sau cele confiscate sau ridicate în vederea confiscării ca urmare a săvârșirii unei contravenții), întrucât acestea se referă la „**organele de cercetare ale poliției judiciare**” care instrumentează cauze penale.

3. O altă observație se referă la **denumirea camerelor de corpuri delict** în funcție de natura bunurilor care se introduc în spațiile cu această destinație. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din proiectul de act normativ în discuție “În raport de natura bunurilor ridicate, la nivelul unităților Ministerului Administrației și Internelor prevăzute la alin. (1), se organizează în condițiile prezentului ordin, următoarele tipuri de camere de corpuri delict:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de
26 februarie 2013

a) camere de corpuri delictive în care se păstrează bunuri comune; b) camere de corpuri delictive în care se păstrează autovehiculele indisponibilizate; c) camere de corpuri delictive în care se păstrează armele și munițiile; d) camere de corpuri delictive în care păstrează substanțe aflate sub control național."

În ceea ce privește denumirea "camere de corpuri delictive în care se păstrează bunuri comune", ar fi de preferat să se utilizeze sintagma **"bunuri nesupuse unui regim special"**. De altfel, diferența dintre bunuri o face tocmai împrejurarea că sunt sau nu supuse vreunui regim special.

În acest sens, noțiunea de "bunuri comune" trimite la opoziția dintre noțiunile "bunuri proprii" și „bunuri comune ale soților”, care sunt, prin definiție, bunuri dobândite în timpul căsătoriei. Astfel, potrivit dispozițiilor Codului civil „Bunurile dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune în devălmășie ale soților”. În reglementarea Codului familiei „Bunurile dobândite în timpul căsătoriei, de oricare dintre soți, sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune ale soților” (art. 30).

4. În ceea ce privește *normele specifice privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delictive în care se păstrează bunuri comune* care formează obiectul Anexei 1 a proiectului de ordin, redactarea dispozițiilor art. 3 lit. n), potrivit cărora „Este interzisă primirea în camera de corpuri delictive în care se păstrează bunuri comune a următoarelor categorii de bunuri: bunurile care nu au legătură cu cauza sau care nu sunt utile acesteia, care urmează a fi restituite persoanelor de la care au fost ridicate de către personalul ce instrumentează cauza”, lasă loc de răspuns la întrebarea unde se păstrează aceste bunuri până când va fi luată decizia restituirii lor, având vedere că aceasta poate să intervină la un interval mare de timp de la data ridicării acestora.

5. Referitor la Anexa 3 - *norme specifice privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delictive în care se păstrează autovehiculele indisponibilizate*, se

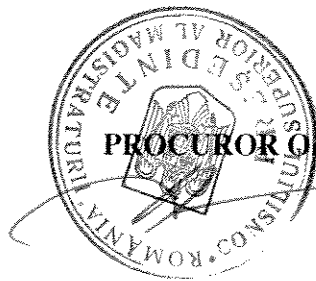
*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187 din data de
26 februarie 2013

constată că reglementarea de la art. 12 alin. (3), potrivit căreia „autovehiculele pot fi desigilate și scoase temporar din spațiul amenajat pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare precum și în situații de excepție, ocazionate de stări de necesitate” este insuficientă, întrucât nu cuprinde și obligația resigilării autovehiculelor după finalizarea activităților al căror obiect l-au format sau revenirea la situația de normalitate în cazul stării de necesitate.

6. Cu privire la Anexa 4 - *norme specifice privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delictale în care se păstrează substanțe aflate sub control național*, se constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) care prevăd că „Substanțele primite de gestionar pentru a fi introduse la camera de corpuri delictale în care se păstrează substanțe aflate sub control național se păstrează temporar, în condiții de siguranță, cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii, în spațiile alocate Direcției Cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative, până la introducerea acestora în camera de corpuri delictale în care se păstrează substanțe aflate sub control național conform procedurii prevăzute la art. 3 alin. (3) - (5)” ridică problema stabilirii aspectului dacă substanțele din momentul primirii în spațiile alocate Direcției Cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative sunt aceleași cu cele care vor fi depozitate în camera de corpuri delictale destinată acestor substanțe.

Dat fiind că aceste substanțe rămân 5 zile într-un alt spațiu după care se depozitează în camera de corpuri delictale, este necesară instituirea unui text care să prevadă expres că verificarea existenței fizice și a aspectelor descrise în documentele de predare, a numerelor sigiliilor aplicate și a integrității ambalajului se realizează pentru fiecare din cele două momente.

**PREȘEDINTE,
PROCUROR OANA ANDREA SCHMIDT-HĂINEALĂ**